

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Tłumaczenie zostało już opublikowane na oficjalnej stronie Ministerstwa Sprawiedliwości]. Zezwolenie na publikację tego tłumaczenia zostało udzielone przez Ministerstwo Sprawiedliwości wyłącznie w celu zamieszczenia w bazie Trybunału HUDOC. Niniejsze tłumaczenie nie jest dla Trybunału wiążące.

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Translation already published on the official website of the Polish Ministry of Justice]. Permission to re-publish this translation has been granted by the Polish Ministry of Justice for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC. This translation does not bind the Court.

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Traduction déjà publiée sur le site Internet officiel du Ministère de la Justice polonais]. L'autorisation de republier cette traduction a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour. La présente traduction ne lie pas la Cour.

Zestawienie – Nowe technologie

Maj 2011 roku

Niniejsze zestawienie nie jest wiążące dla Trybunału i nie ma charakteru wyczerpującego

Nowe technologie

Elektroniczne bazy danych

S. i Marper przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

04.12.2008 roku

Dotyczyła niejasnego zatrzymania w bazie danych odcisków palców skarżących, próbek komórek i profili DNA¹ po tym, jak postępowania karne przeciwko nim zostały zakończone uniewinnieniem w jednym przypadku, a umorzeniem w drugim.

Trybunał uznał w szczególności, że wykorzystanie nowoczesnych technik naukowych w wymiarze sprawiedliwości nie może być dopuszczone za wszelką cenę i bez dokładnego wyważenia potencjalnych korzyści z szerokiego stosowania tych technik i ważnych interesów życia prywatnego. Każde państwo uznające pionierską rolę rozwoju nowych technologii ponosi szczególną odpowiedzialność za "zachowanie właściwej równowagi". Trybunał stwierdził, że powszechny i masowy charakter uprawnień do przechowywania odcisków palców, próbek biologicznych i profili DNA osób podejrzanych, ale nie skazanych za przestępstwa, jak w tym konkretnym przypadku, doprowadził do tego, że nie udało się zachować odpowiedniej równowagi między sprzecznymi interesami publicznym i prywatnym.

Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego)

B.B. przeciwko Francji, Gardel przeciwko Francji oraz M.B. przeciwko Francji

17.12.2009 roku

Dotyczyła zamieszczenia w krajowej bazie danych przestępców seksualnych, przez uprawnioną do tego osobę, danych trzech mężczyzn skazanych za gwałt na 15-letnich nieletnich.

Trybunał uznał, że długość przechowywania danych – maksymalnie 30 lat - nie była nieproporcjonalna w stosunku do zamierzonego celu - zapobieganiu przestępczości - poprzez przechowywanie informacji. Ponadto analiza takich danych przez sąd, policję i organy administracyjne jest poufna i została ograniczona do ściśle określonych okoliczności.

¹. Profile DNA są zdigitalizowanymi informacjami, które są przechowywane w wersji elektronicznej w krajowej bazie danych DNA wraz z danymi osoby, do której się odnoszą.

Brak naruszenia Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego)

Mandil przeciwko Francji, Barreau inni przeciwko Francji, Deceuninck przeciwko Francji

Decyzja z dnia 13.12. 2011

Dotyczy skargi rolnika stosującego naturalne metody uprawy na nakaz pobrania próbki jego komórek, zawierających jego dane genetyczne, po skazaniu go za wykopanie eksperymentalnych upraw transgenicznych buraków.

Te sprawy dotyczyły złamania obowiązku zachowania poufności w czasie negocjacji dotyczących ugody pomiędzy Francją, a członkami organizacji „Les faucheurs volontaires”, która wniosła skargę przeciwko Francji do Trybunału. Ten etap negocjacji prowadzących do zawarcia ugody pomiędzy stronami, co jasno przewiduje Konwencja i która może nastąpić w każdym czasie, musi mieć charakter poufny, o czym strony zostały poinformowane.

Trybunał stwierdził niedopuszczalność w związku z brakiem poszanowania zasady poufności w czasie negocjacji dotyczących zawarcia ugody.

E-mail

Copland przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

03.04.2007 roku

Dotyczyła dokonanej przez College kontroli poczty elektronicznej osobistego asystenta zastępcy dyrektora.

Trybunał orzekł, że kontrola nie była zgodny z prawem, ponieważ w danym czasie taka kontrola nie była uregulowany w prawie krajowym.

Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego)

Muscio przeciwko Włochom

Stwierdzono niedopuszczalność 13.11.2007 roku

Dotyczy przewodniczącego stowarzyszenia rodziców katolickich, który otrzymał niechciane wiadomości e-mail (spam) o charakterze obscenicznym. Po wszczęciu postępowania przeciwko nieznannej osobie lub osobom, zakwestionował decyzję o niepodejmowaniu dalszych kroków w sprawie jego skargi.

Trybunał uznał, że otrzymywanie niepożądanych wiadomości stanowi ingerencję w prawo do poszanowania życia prywatnego. Jednak po podłączeniu do Internetu użytkownicy poczty e-mail nie korzystają ze skutecznej ochrony ich prywatności i wystawiają się na ryzyko otrzymania niepożądanych wiadomości. W tym kontekście prawnym skarga wniesiona przez skarżącego była skazana na niepowodzenie, ponieważ władze krajowe i dostawcy usług internetowych napotkali obiektywne trudności w zwalczaniu spamu. Trybunał nie może zatem żądać od Państwa podejmowania dodatkowych wysiłków w celu wypełnienia swoich pozytywnych zobowiązań wynikających z Artykułu 8.

Skarga na podstawie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego) uznana za niedopuszczalną.

GPS (Global Positioning System)

Uzun przeciwko Niemcom

02.09.2010 roku

Pierwsza sprawa przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka dotycząca obserwacji za pomocą systemu GPS. Pan Uzun, podejrzany o udział w zamachach bombowych lewicowego ruchu ekstremistów, był obserwowany przez system GPS, a uzyskane dowody zostały wykorzystane w postępowaniu karnym przeciw niemu.

Biorąc pod uwagę, że śledztwo dotyczyło bardzo poważnych przestępstw, Trybunał stwierdził, że obserwacja GPS pana Uzun była proporcjonalna.

Brak naruszenia Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego).

Internet

Perrin przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

Stwierdzono niedopuszczalność 18.10.2005 roku

Dotyczyła skazania i wymierzenia kary 30 miesięcy pozbawienia wolności obywatelowi Francji przebywającemu w Zjednoczonym Królestwie i prowadzącemu amerykańską stronę internetową z treściami wyraźnie seksualnymi – za publikowanie w Internecie obscenicznych artykułów.

Trybunał był przekonany, że skazanie było konieczne w społeczeństwie demokratycznym dla ochrony moralności i/lub praw innych osób, a kara nie była nieproporcjonalna.

Skarga na podstawie Artykułu 10 (wolność wyrażania opinii) odrzucona jako niedopuszczalna.

Paeffgen GmbH przeciwko Niemcom

Stwierdzono niedopuszczalność 18.09.2007 roku

Dotyczyła postępowania wszczętego przeciwko skarżącej spółce, zajmującej się e-handlem, przez inne spółki i osoby prywatne, twierdzące, że jej rejestracja i korzystanie z niektórych domen internetowych naruszyły ich prawa do znaków towarowych i/lub ich prawo do nazwy (firmy).

Trybunał uznał, że sąd nakazując skarżącej spółce, by usunęła domeny, zachował sprawiedliwą równowagę między ochroną jej własności a wymogami interesu ogólnego (tj. zapobieżenie dalszym naruszeniom przez spółkę praw osób trzecich do znaków towarowych).

Skarga na podstawie Artykułu 1 Protokołu nr 1 (ochrona własności) odrzucona jako niedopuszczalna.

K.U. przeciwko Finlandii (skarga nr 2872/02)

2.12.2008 roku

Sprawa dotyczyła ogłoszenia o charakterze seksualnym, zamieszczonego na temat 12-letniego chłopca w internetowym serwisie randkowym. Na podstawie ustawodawstwa fińskiego obowiązującego w danym czasie² policja i sądy nie mogły żądać od dostawcy usług internetowych ustalenia tożsamości osoby, który zamieściła ogłoszenie. W szczególności usługodawca odmówił wskazania odpowiedzialnej osoby twierdząc, że stanowiłoby to naruszenie poufności.

Trybunał uznał, że zamieszczenie ogłoszenia było przestępstwem, które uczyniło nieletniego celem pedofilów. Ustawodawca powinien zapewnić regulacje prawne umożliwiające godzenie poufności usług internetowych z zapobieganiem zakłóceniom porządku i przestępczości oraz ochroną praw i wolności innych osób, w szczególności dzieci i innych osób bezbronnych.

Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego).

Times Newspapers Ltd przeciwko Zjednoczonemu Królestwu (nr 1 i 2)

10.03.2009 roku

Times Newspapers Ltd skarżył się, że brytyjskie przepisy dotyczące publikacji w Internecie narażały ich na nieustanną odpowiedzialność za zniesławienie (tj. za każdym razem, gdy artykuł jest dostępny w wersji elektronicznej, pojawia się nowe roszczenie o zniesławienie) po publikacji dwóch artykułów, we wrześniu i październiku 1999 roku, opisujących proces prania brudnych pieniędzy na masową skalę, przeprowadzony przez domniemanego szefa rosyjskiej mafii. Oba artykuły zostały zamieszczone na stronie „The Times” w tym samym dniu, gdy zostały opublikowane w wersji papierowej gazety. W toku kolejnych postępowań o zniesławienie przeciwko skarżącej gazecie konieczne było dodanie do obu artykułów w archiwum internetowym zastrzeżenia, że są one przedmiotem postępowania sądowego o zniesławienie i nie mogą być powielane lub powoływane bez odwołania się do Działu Prawnego Times Newspapers.

². Zmiany ustawodawcze zostały wprowadzone, kiedy został wydany wyrok Trybunału dotyczący korzystania z wolności wyrażania opinii w ustawie o mediach masowych.

Trybunał zauważył, że sądy krajowe nie sugerowały, iż artykuły powinny w ogóle zostać usunięte z archiwum. W konsekwencji Trybunał uznał, że wymóg zamieszczenia odpowiedniego zastrzeżenia w elektronicznej wersji artykułów nie stanowił nieproporcjonalnej ingerencji w prawo do wolności wyrażania opinii.

Brak naruszenia Artykułu 10 (wolność wyrażania opinii)

Willem przeciwko Francji

16.07.2009 roku

Dotyczyła wezwania dokonanego przez burmistrza miasta Seclin, w szczególności za pośrednictwem strony internetowej gminy, do bojkotu izraelskich produktów. Burmistrz został następnie skazany za nawoływanie do dyskryminacji.

Brak naruszenia Artykułu 10 (wolność wyrażania opinii)

Renaud przeciwko Francji

25.02.2010 roku

Patrice Renaud zaskarżył skazanie go w 2005 roku za zniesławienie i publiczne znieważenie burmistrza miejscowości Sens za pośrednictwem strony internetowej stowarzyszenia, którego był prezesem i webmasterem.

Trybunał uznał, że skazanie pana Renaud było nieproporcjonalne do uzasadnionego celu ochrony dobrego imienia i praw innych osób.

Naruszenie Artykułu 10 (wolność wyrażania opinii)

Zespół redakcyjny Pravoye Delo i Shtekel przeciwko Ukrainie

05.05.2011 roku

Sprawa dotyczyła przede wszystkim braku w ukraińskim prawie odpowiednich gwarancji dotyczących wykorzystania przez dziennikarzy informacji uzyskanych z Internetu. W szczególności zostało wszczęte postępowanie o zniesławienie przeciwko lokalnej gazecie w Odessie i jej redaktorowi naczelnemu po opublikowaniu we wrześniu 2003 roku listu pobranego z Internetu, w którym zarzucono, że starsi lokalni urzędnicy byli skorumpowani i związani z liderami zorganizowanej grupy przestępczej. Sądy nakazały skarżącemu opublikowanie przeprosin i zapłatę 2.400 ukraińskich grzywien (ok. 33.060 euro), jednak ostatecznie wskazane rozstrzygnięcie nie podlegało wykonaniu w związku z zawarciem ugody.

Trybunał uznał, że redakcja gazety podlegała niesłusznym sankcjom. W szczególności: „Trybunał, uwzględniając ważną rolę, jaką co do zasady odgrywa Internet w związku z działalnością mediów oraz w korzystaniu z wolności wyrażania opinii, stwierdził, że brak regulacji prawnej pozwalającej dziennikarzom na wykorzystywanie informacji uzyskanych z internetu bez obaw o podleganie sankcjom prawnym, był przeszkodą dla prasy przy wykonywaniu jej doniosłej funkcji „stróża publicznego”.

Dwa naruszenia Artykułu 10 (wolność wyrażania opinii)

Mosley przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

10.05.2011 roku

Dotyczyła publikacja artykułów, zdjęć i materiałów wideo w gazecie „News of the World” i na jej stronie internetowej, które ujawniały szczegóły aktywności seksualnej Maxa Mosleya. Mosley zaskarżył, że władze nie nałożyły na gazetę prawnego obowiązku, by powiadomić go o publikacji materiału tak, aby mógł wystąpić o tymczasowy zakaz publikacji.

Trybunał orzekł w szczególności, że Europejska Konwencja Praw Człowieka nie wymaga od mediów wcześniejszego zawiadomienia o planowanych publikacjach tych, którzy są w nich przedstawieni.

Brak naruszenia Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego).

Antena satelitarna

Khurshid Mustafa i Tarzibachi przeciwko Szwecji

16.12.2008 roku

Dwoje obywateli Szwecji irackiego pochodzenia zarzuciło, że oni i ich troje dzieci zostali siłą zmuszeni do opuszczenia wynajętego mieszkania w Rinkeby (przedmieścia Sztokholmu) w czerwcu 2006 roku, ponieważ odmówili usunięcia anteny satelitarnej.

Trybunał zauważył w szczególności, że antena satelitarna umożliwiała skarżącym, rodzinie imigrantów, którzy chcieli utrzymać kontakt z kulturą i językiem kraju pochodzenia, odbiór programów telewizyjnych w językach arabskim i perskim.

Naruszenie Artykułu 10 (wolność wyrażania opinii).

Telewizja przemysłowa (CCTV)

Peck przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

28.01.2003 roku

Dotyczyła ujawnienia mediom nagrania sfilmowanego na ulicy przez kamerę przemysłową (CCTV), zainstalowaną przez radę miejską, pokazującego pana Peck podcinającego sobie żyły.

Trybunał stwierdził, że dokonane ujawnienie nie zostało obwarowane odpowiednimi zabezpieczeniami, a zatem stanowiło nieproporcjonalną i nieuzasadnioną ingerencję w życie prywatne pana Peck.

Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego)

Köpke przeciwko Niemcom

Stwierdzono niedopuszczalność 05.10.2010 roku

Dotyczyła potajemnego inwigilowania kasjerki supermarketu za pośrednictwem kamer, w wyniku czego została zwolniona za kradzież.

Trybunał uznał, że władze krajowe zachowały sprawiedliwą równowagę między prawem pracownika do poszanowania życia prywatnego a prawem pracodawcy do ochrony swojej własności oraz interesem publicznym wymiaru sprawiedliwości.

Trybunał zauważył jednak, że sprzecznym interesom o których mowa, można w przyszłości nadać inną wagę, biorąc pod uwagę stopień, do jakiego ingerencja w życie prywatne była możliwa dzięki nowej, coraz bardziej wyrafinowanej technologii.

Skarga na podstawie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego) odrzucona jako niedopuszczalna.
